

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Naar Hjerterne kalder (Hjalmar Davidsen, DK, 1916)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1413/a (pdf: p. 2–24)

Ns 1413/b (pdf: p. 25–49)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

Handwritten mark or signature

Handwritten mark or signature

Summ'w'p'ies

Summ'w'p'ies til Lys

Kassarenen

Wilhelm Böhme	Fahrer	-	Philipp Beck
Felix Salkau	Kassier		Jensen
Herr Böhme	Datler	-	?
Dr. Lützen	-		Fors - Vordis?

Forsk. Aht.

1. I Laboratorich, der hører til en stor kemisk Fabrik. Den der synes kemikere er i ferd med deres Experimenter. Blandt dem er Felix Falkau, en ung køn Mand med et energisk, levende Ansigt, et lidenskabeligt Indtryk.

Fabrikjernen Wilhelm Böhm, en alder Mand med et glatbart holt Ansigt, kommer ind og inspicere Arbejdet. Han henvender sig navnlig til Felix og vilde hjælpe over hans Forklaringer. - De unge kemikere begynder at gøre - Felix ligger en Kolje

2. Ved Udgangen af Laboratorich. De unge kemikere kommer ud, forsvinde over dens Trind; glatbart af alle er Felix. De gæder bort sammen.

3. Fabrikjernen Hans, adskillt fra Vigns udsæf er i en lav Mur. Ved et Luthus d. l. I en magelig Stol sidder Böhmes Datter Else, en ung smuk blond Pige. Hun sidder og ordner nogle Blomster foran sig, men kigger sig, qaber de. Indenfor kommer Felix og Hans Kammerats forbi;

de hies arbodiat, g som Ivar Karstén Iken en
Rosa over Annon till dem. Felix greber den
smigge den smilende, g de gaar videre.

Iken ser et gikket efter dem, men
begynder sig saa gabende tilbage i Stolens.

4 Felix g hans Hømsmerter paa vijes Njmsal.
Felix er skamset g ser paa Rosen, ser tilbage,
stikker en en pludselig Bevægelse Rosen ind
paa sit bryst. En anden stiller hans godmodig.
de gaar videre.

5 Felix' fattige, men netke, rime Njms. Han
kommer ind, tager Blomster fra, kysser den
kæftig g sætter den i et Glas. Karstén er over
noget Røge, der ligger en laant paa bordet,
gør noget Bergring, er lidenskabelig optaget
af sit arbejde.

7 ^{kan man iøvrigt}
Laboratoriet. ~~I et nærbilledt ses Felix~~
^{ind gaae til et}
Bord, hvor en kemiske Preparater. Felix skæver
ind over, ~~g ser paa dem~~ ^{hans} Hømsmerter ^{sees}
^{om ham}
i en emmer som lyttende Hørs. Han forklarer
noget for dem, staa i bordet, dirover af
Jens: "Experimentet skal lykkes, men faktisk
er det nu kan ses: Nu gaae D g fra Tabuhyggen Sandtykke, ^{han}
^g
de andre nyeste behandlet paa Hovde.

Worte Morgen

6

Fabrikijerus Haver. Vid Morsen skaar
Ike og spjelder ud. Felix kommer gaard
narmen sig, blotter arboligt hovedet, ser skovsøret
paa Haver. Han smiler kedert og taler til ham.
Han forklarer Haver noget med stignede Tover.

Han siger:

"Hvis du gør den opfindelse bliver du
jo en rig Mand, og hvem ved, hvad der saa
kan ske..."

Han ratter sin Haand ud til ham,
han kysser den tilmedkærligt.

I det samme kommer Böhme til, og
Felix forsvinder nu en Milen. Han Böhme,
som har sel opbrimmet, nærmest i Datteren
med de vrede Indtryk. Han ser her og
ser spottende efter Felix: "O Gud, lille Far,
det er jo bare fortæ i Reder i en Strøklud!"

Faderen ser og slutter Haver i sin armen.

8 Fabrikijerus Arbejdsventer. Böhme og Ike er
tilstede. Felix kommer ind med nogle Bøger
Tabeller og Besyngninger, som han forklarer Böhme.
Böhme ryster paa hovedet, men slutter nu at sige:
"Hav ja, for mig gerne, men du slipper ikke tilskind
for det Experiment. Og venter i fra Haver. Dag

Faderus Byg rather Ike kom in Naant mit
et gemuntoude Fruit. Han bytter den mit
mit is brysk og se ant og Tindstude nae Nuede.
Gaar ut.

Experimentet

9 Laboratorick. Felix er alene. Mit et ansprant
bedryk gaar han til og fra sit Bord og ger
sin Fortvædelser.

10 Klumper Laboratorick. Felix' Kammeraker er
sammel; se taler dampet og brygget sammen
og se in mit Laboratorick.

Ike kom nu hurtig og vil gaa ind. Se
skier is arbt at i Byen for Nuede: Felix maa
nu alene. Han kom skynd den Nuaal motit
til Side, og gaar ~~ind~~ med Laboratorick.

11 Laboratorick. Felix skaa bryk over sine
Opreparater: nae han skiner se, at det store
Gjethis er kommet. Mit en lille, appropne Flaske
i den ene Naant, et Mikroskop i den anden, og en
Glasplate hvorunder en Spiritflamme brænder, skaa
han in finem fastet mit en stor Nuskier foran
ham.

I det samme kommer Ike ind. Felix se Nuede
forvires vil Lynt, og inden at han vil af det samme
han til at hælde et Par draber fra Flasken mit nae

Glaspladen, - og i samme Nu, han igen vender
Billet med Ineparatet, slår en Skarp, hvit
Flamme fra Glaspladen og med hans Qine.

Han smiler tilbage, før Nardem og med
sin Qine.

Ikke lobe han til hane, stryger hane for-
skellige ud, tager Nardem bort fra hans Qine.

Han stryger hane med hant, famler i Luffen med
Nardem. Han er blid, - og Lysneren er lammet.

Han fører hane forfarde hane til en Stol
bringer hane til Gade, sætter sig foran hane

Klamrer sig til hans Elme ^{reper sig, holder for hamma} og
raterne - alle ind forfærdet - et par af dem leder
~~men de~~ ~~begynder~~ ~~forment~~ ~~de~~ ~~brak~~ ~~over~~ ~~hant~~
~~med~~ ~~et~~ ~~indvilligt~~ ~~blide~~ ~~hant~~ ~~ind~~
Felix ind, hane er løbet ind da hamma

12 Fabrikjens Arbejdsvarter, ^{Felix leder ind og alle} Den Stol ~~sætter~~
~~Felix~~ ~~Arbejdsvarter~~; ~~en~~ ~~han~~ ~~stær~~ ~~Fabrikens~~ ~~Lage~~, ^{per}

en yngre, flot Kavaller med et hant og hystisk Ansigt,
indsigende hans Qine. Han vilde sig i Vind og
Walter som Gudom: der er ikke noget at gøre.

Felix blev alligevel forstøvet, famler efter Lages hant
finder om og forfarde hane ~~hant~~ og under Tæst
om og at hant hane. Men Lagen blev ubekendt,
blid og blid, sine sig los og gant. Felix staa tilbage:
han ser, ^{Lagen arjant} ~~at~~ ~~der~~ ~~er~~ ~~det~~ ~~ikke~~ ~~indtryk~~ ~~for~~ ~~hane~~.

Ikke nærmere sig hane og hant hant i hant hant

hans Skulder. Böhme skraber dem morsk.

13 Et Vante hos Fabrikjeme. Ved Udsigt
skaw Böhme g ser ud i Haven udfors.

Der ud kommer Ibsen og Felix Longsen
qaad. De har sagt om me om om hans
Skulder og føre ham frem, men han taler
sagt og forberigt med ham.

Böhmes Hænder smytter sig i Lyse ud
Lyse af dem g han vender sig om mod Ibsen.
Hans Ansigt smytter sig i ^{man ser man lige en Bøhmes} Ibsen. Goar ud

14 I Felix Sjine. Han sidder alene.

Fabrikjeme kommer ind, siger hvem han
er og sætter sig.

Rolph og Korte middele han Felix, at
han skinner i de hængere han hans nye Mytke
af ham på Laboratoriet og han tager nogle Ornar
sætte op, som han tyder hans som Erstatning.

Felix nærer ud Tanker om at han skal miske Ibsen,
men Böhme qaad.

15 Et Vante hos Fabrikjeme. Ibsen er skildet. Böhme
kommer ind, g med et spottende Smil siger han til Ibsen,
at han nu har kastet Felix på Orben.

Ibsen trister i Graad g ondtager sig selv:

Hans Mytke kommer over mig! De var mig,
der førstyrod han under hans Experiment!

~~gennem den sidste~~ ~~besøgt~~ ~~for~~ ~~den~~ ~~opmærksomhed.~~
^{Faderen}
Hans Moder kommer på Skolen. Han indvinder
hendes ham! Han er der forbi om søndag
og siger med sig af Dorn: og på den anden
side sig!

16 Hers Venter. I en aften. Han har samlet
sin Smykke og vortigskande i en Kandestube, har
Med sig i en mørk Pajisdragt, og gaar om den og
tager i Dorn: den er fulk af indfra. Han
stær lidt ubekvemt, men hans is saa roligt
i det af Tuglaget, under den part i Vindene,
springer ud og siger sig med. ^{16^a Billedet indgår i den}

17 No Felix. Aften. ^{the first is, med 9000} Han sidder i Stole.
Det kommer, han siger sig, famler efter den
ultraviolette Lære og hender

Han kommer ind, i sin Pajisdragt, med
Kandestube. Han nævner sig: det er den!
Han brøder armen ud, han kaster sig ind til
ham, trykker sig ansigt med hans, og røder,
med hans fine

Udover ham er dybt bevæget.

18. Hers Venter, næste Morgen tidlig. Det er
fomb. Dorn kommer ind, ser den gamle Vinder,
er Lægen, forstærker den side. Han er et dybt stille

som om han kæmpede med sig selv, - men går
saa en voldsom, afstærkt Bevægelse: is ind
i den se hvide mæse.

19 Hos Felix. Samme Dag. Ibsen og Felix sidder
fuld sammen. En Pige kommer ind med et
Brev, rækker det til Ibsen.

Den brøder det og hør:

Hvis du gribtlydig vender tilbage, kan du
velkommen komme i Navn. Kommer du ikke, kaster is
sig ud i en Båd på det gamle Hav, med en blind
Mand ved Ror. Du går du under. Sin Fader.

Den sidder lidt med Brevet i Haanden og
skriver frem for sig. Felix spørger, hvad det er
det, men til Ibsen omfavner den ham med
mildtlyftigt: Vi to følger ad!

20 En Qvæ. Tidgangen og Vognen.

Ibsen kommer ind, med sin Rejsebæske i Haanden.
Med den anden Mand leder den Felix gennem
Tovvejen. Den skærer en Automobil, hjælper
ham op i vognen og kører bort.

Amden Aht

Nagle Aar senere

21 En lille brokeder om smukt og vellykket
Nave med et Hus i Baggrunden. Sommer
Tobakkens over Naven.

I en Kavgang sidder de Pigebarer på ² ~~hver~~ Aar
og tager en Truske, en Spand og noget Græs.

Fra Huset kommer Felix ud. Han er
klædt meget altså i de Aar, der er gået; hans
Nave er græsstrængt og hans Ansigt er fuset
af kemmerifulde Pletter. Hans Hine er ligesom
for sig, og han går langsomt fremad, men
tænksomt tilbage, uden at tænke over det:
han vet hvor altså står.

Han går hen til en Stol og sætter sig.
Han vender Ansigtet op; Jolen, nyder Jollyet,
der bader hans indskulte Hine, sidder lidt og
smiler.

Saa siger han til Barnet: Goethe, plek en
Blond til Far.

En lille røver sig, skaver hen til et Bord

plukker en blomst, og med Frasken i den ene Haand
og Blomsten i den anden gaar hun hen til Faderen.
For at gøre Løje rækker hun Skelen hen under hans
Armside i Skilt for Blomsten. Felix, der intet ser,
tæller alvorligt, tager en Sken og vil kugle til den.
Darmet skæler Nardem sansen og Broget.

Saa kæder Felix Sken synder og hegger Haanden
ind med Gimmene med et smaskfuldt Udtryk.

~~I det samme kommer den gamle Mand. Han
hælder sig ind i den tætte
den ældste og mest alvorlige Tid, som i en tætte
Afsættelse. Ogsaa med den gamle Mand i sin
gaaet. For hvem, Sken er en Blomst!~~

~~Felix rejser sig og gaar ind i Mødet. Han
tager Darmet med sig og siger:~~

~~"For hvem, Sken er en Blomst!"~~

~~Det var den gamle Mand, som i et mørkt Lyd
lyder Felix kommer ind i en Sofa. Han kommer~~

~~ind, gaar hen til ham. Hans Forbavelse bryder
til. disse blinde Gimmene - hans Ulykke! Det har~~

~~var det!~~

~~Den gamle Mand kommer hen til den gamle
afsluttet for sig. Han kommer hen til den gamle
saa ind i den gamle og saa~~

22 Et lille Høkkem. Thee slæb ved Thorupstue og
vov i en Gæde. Thee er færdig, at se til: Klædt
i et almindeligt Høkkemforklæde, - og Thee ser overordentlig
bræk og brist og bekymret ud, med forgrædte Øjne.
Thee Munders Ansigt har bvaant sine smukke, klare
Træk.

Thee holder Munden op og gaar ud med den.

23 Kæmpe. Thee kommer frem i Sove og
Kæmpe. Felix river sig. Barnet løber Thee til
hans og tager hans Haand, men Thee vider sig
brækket om til sig: han kan godt gaa alene.

24 Tristhed. Felix har lige sat sig. Thee tager
en Ternek og vil binde den om hans Hals. Han
river den voldsomt til sig: det behøves ikke!

Thee sætter sig ned, og gaar Thee og sætter an.

Lidt efter kommer Felix til at vakte Talletkens
mit over sig. Thee nyder fortvivlet paa Kæmpe,
gaar Thee og søger at ~~maske~~ tømme hans Tøj rent.

Barnet river voldsomt inden: det er vant til den
Glas Optik.

25 Dagligstuen. Thee, Felix og Gælle kommer
ind. Felix sætter sig i en Stol, - han er plettet og
rykket. Han rækker Munders Munt Thee til; hans Ansigt
er bledt: Giv mig et Kys, Thee! Thee nævner sig sky

sammen med den lille; man famler efter hendes Haand
for at træffe hende med sig sig, men hun skyder
Barnet frem foran sig, saa at man tager en del
i Skide for. Da man mærker det, skubber man
hvisk barnet bort og vander sig mod Ibsen, fortvilet
og anklagende. Famler sig ned af Skuden.

26 Felix Vanker. ~~I et mørkt Kjøkken ligger Felix med~~
~~ligger sig~~
(Såme minnede i en Sofa. Ibsen kommer ind og gaar
hjem til hende.

Hun siger:

Lat os forsøge endnu en gang med en Løgn!

Han nykker paa Hovedet. Men hun bliver rolig:

Lat os prøve Dr. Lütens, Epinephrinisten.

Men han slaar ned med Haanden: Han er allfor
dyst! Og han kan heller ikke hjælpe mig!

Han begraver Hovedet i Ordrene.

Ibsen skaaer lidt og betænker sig. Men hun sætter
huden sig ved Skrivbordet og gaar igennem hundert til
at skrive et Brev.

27 Dr. Lütens Konsultationskort. Lütens er
tilstede. Han er c. 40 Aar, en smuk Mand med
et blødt Ansigt, varmen i sine og et indtagende Smil.

Et Brev bringes hende. Han trykker det
og læser:

Højesteende Hr. Doktor:

Jeg beder dem saa indsejligt is naar om at
komme og se paa min Mand Pime. For et Par
Aar siden blindedes han af en kemisk Explosion.
Vi har ikke gaadt til dem før, fordi vi var bange
for at vi ikke kunde behale hans Honorar, men
nu bringes vi dertil fordi hele vor Hjem
staa paa Spil, hvis han ikke lever. Og nu er
den eneste, der kan hjælpe ham.

Hans Hælle Gallow.

Lægen smiler vedtillid og i sinde.

28 Daglystuen hos Felix. Felix sidder i en Stol,
pudret og karberst, - men han ser roligt og villig ud.
Han gaar om i Stuen; han har pyntet paa sin
jævn sorte Hode med en hvid Strøm, og han er
omkult af Jær og Spanting: de smiler Lægen.

Hr. Lægens Kommer ind med en hvid Taske
i Haanden. Han sidder roligt paa Hælle og giver
til at undersøge den stadig motvillige Felix' Pime
med et Ophalmskoper.

Ja han er færdig, vunder han sig om med
Hælle; han ser tilfreds ud.

Naar sier:

Opmærksom er i den Dødt, den er dem lammet.

den mand saa gennemgaa se Thor paa et par
Maanedes, men saa vil han sikkert komme til
at se igen.

Thor straalet af Glæde, tover men til Felix, der
ogsaa smiler i Raad, og med begge Haender talter men
Doktors. Man giver men nogle Anvisninger om
Bingen af de Ting, man tager op af sin Taske,
om Luvsforholdene o. s. v. Binde et Binde oppe Felix
29 Ved Navlaagen indfor huset. Thor kommer
med Laque. Men spørger man det, man svarer. Man
er paa hans Gæste og man finder men smukt.

Saa siger man: is kommer forløb, men dog,
- og gaar. Men skad og se efter man
30 Felix Venter. De ligger men i Trusmølle, fordi
Garteneren næsten er brudt helt for. I Sofan
ligger Felix med et Binde for Øinene. ~~7~~
~~ind~~ ind i ~~et~~ ~~et~~ ~~et~~ ind i ~~et~~ ~~et~~ ~~et~~
Inde i ~~et~~ ~~et~~ ~~et~~ af den smalle Solbende, der
traaquer ind over Garteneren med. Men ~~der~~ ~~for~~
hans i en Dag, - men lader saa dog smukt
og er for for is med et lyshvidt Smil.

Hvorfor blev du ikke? spørger man

Men strax er man over Comden og giver is
igen til at løse.

34 Nogen Tid efter. Ved Navlaagen. Thor skad og

Hoje Tid efter

31.

Dr Lütken Konsultationsværelse

Dr Lütken ved sit Arbejdsbord - en Pige melder The.
Hun går The ind - Dr Løj meget glad imod hende,
spørger hende ind om Felix, hun sætter sig, g. fortæller
søjnede om Felix, (man saa her fortælle om ligges
Gul, at en stærk Følelse med Gfællit se ved at Løj
Overtraend, men stadig bekæmper de den begg.)
The rejser sig omider for at gå, han Løj hender
Hænder, se hende ind i Gfællit, hun sætter sit
Hoved ligesom hun ikke kan indhold hans Blik -
han Løj sig g. hører hender Hænder - man se hjer-
som et Gfællit Lykke glide over hender Ansigt, men
hun behøver sig g. Løj blidt Hænderne til sig -
han går hen i et Medicinskab og Løj en Flask
og giver hende, hvorefter hun Løj Afhed med ham
- efter The er gået, sætter Lütken sig og man
se for hans Ansigt en Mandts træder sig Kainp.
for at bringe det med søm en ved at Løj
Magen for ham.

32.

Dagstuen hos Felix.

Felix sidder i en stor Stol - med Binde om Gfællit
The kommer ind, - Felix som ^{hører} hende kommer
stodt strækker sin Hænder ind mod hende - Hender
Ansigt tra et fortvælet Udtryk, men hun Løj
sig sammen, g. Resignation g. Indledende bled
sig over hende, hun går hen g. begynder at Løj
Binde af Felix.

33.

Dr Lütken Konsultationsværelse

Dr Lütken i Over Løj - iført med at gå, Løj sin
Instrumentale - lægger nogle Flasker l.l.c. i det g. gaa.

ser venturde hænd vijw. Han har og en ganske
javn lys Sommerkjole paa, men han har Rose
i sit Hals og hundes Ansigt straalte af Herlighed.

Han vinkte mig haardt, - et Qjibbik efter
kommer Hr. Lütens from til Laugen. Apsaa hans
fjine hjer af Fortskude, men han er men bebrudet
med dem. Han hiter hunde og hysse hundes Raad.
De gaar ind sammen.

35 Felix Værker. Gantiansen er en brullet fra
og der er lyst i Aensind. Felix sidder paa Sofan,
han har stadig Binde om Qjernen.

Han hører Stemmet, han smiler og ryster sig.
Soren gaar op, og Lütens kommer ind sam-
men med Her. Han har lagt sin Arm om
hans Skulder.

Da Felix hører dem i Stuen, strækker han
glad sine Arme ud mod dem:

Er I der, I kan Mennesker!

Hurtigt tager Her sin Haand bort fra
Lütens Skjorte, og der skæns et Qjibbik alvorlig,
higsom Skampulde. Men sa ^{gaar} Laugen hør og undersøger
hans Qjine. ~~og gaar ind i Stuen~~ Werde Dag

36 Dagligstuen. Felix sidder i sin Lænestol.
Her kommer ind med Gæster. Felix kalder paa hunde,

Min og Børnlet gaar hen til ham og sætter sig
hos ham.

Han er glad og talende:

Om 14 Dage maaske er Thora forbi! Tank
at de igen! Hvor is skal bliv lykkelig! Hvor
is bliver dig!

Han kigger is ind til hende. Han klapper sagte
hans Haar, men vander hovedet bort og græder. - ^{Hvor is}
^{og igen}
34 Dr. Lützens Konsultationsstue, Lützens sulder
dette Tanker.

Det banker han og Tær kommer ind.

Han gaar med hurtig i stude og tager hendes Haand.

Hun er ansendt og forvirret ind. Sætter is.

Han spørger: Hvad er der i vejen?

Hun visker i den højeste Ordbøger:

"Min Felix kommer til at se igen et at
væ lykkelig forbi! afbryd den Thora!"

Lützen skæer lidt, nyder af en kuffet
indre Kamp. Han bliver hende, - men hans Bekindelse
siges.

Han siger, med en afgørende Gestus:

"Det er vor Ønske at helbrede ham!"

Hun skæer Ansigtet i sine Haender. Og
han skæer ubroget ind i Haender for af sinne.

Den sidste Dag

38 Daglejstuen hos Felix. Felix sidder i en stol; han har endnu sit bint for Øinene.

Her og Sr. Litzens kommer ind og gaar hen til ham; de er meget alvorlige.

Felix rejser sig, glad.

Litzens undersøgte hurtigt hans Øine.

Vilker til Her: ja, han er heldigvis. Spander en smukt Øjnskeerm fast om hans Pande, og flytter ham ned i Stolen: Blev du der til is kommer igen.

Gaar ud med Her.

39 Kvarn. En Bank bag et Træ. Litzens og Her kommer ind og sætter sig.

Her klapper sig til ham, men han svarer med roligt og blidt:

Vi maa skilles.

40 Daglejstuen. Felix staaer, i Færd med at løse det bint af, da i saa lang Tid har dækket hans Øine.

Han faar det bort, - og igennem en Taage ser han med de angivne hane: Stuen, Møblerne, Reggene, Lyset.

Han flytter sit Blik fra det ene til det

andst; han griber om de Ting, der staar ham nær,
han nær sig klem! Han kan se igen!

41 ~~41~~ Navn. Iken og Lützen sidder hos hinanden
paa Banken. Han har taget hendes Haand og
holder den:

"Farvel!"

De er begge dybt beværede.

42 ~~42~~ Navn indenfor Muret. Felix kommer ind
af Døren. Han spæder Armen ud: Han
ser Lykke, ser John paavag!

Ind at de er af Lykke vælter han forrest

43 ~~43~~ Navn ind Banken, hvor Iken og Lützen er.
De har rejst sig, hun lægger sin Arm om
hans Hals, og dens Læber mødes: det første, - og
det sidste Kys.

44 ~~44~~ Bag Torst hvor Banken staaer. Felix kommer
från, ser Iken og Litzens kysse hinanden...
griber is om Hjertet og styrter knæet til
Jorden.

Iken og ^{Litzens} ~~Felix~~ ser dunkelt og løber til.

45 ~~45~~ Felix ligger paa Jorden; Man er død
Iken og Lützen, der er kommet til, staaer og ser
paa ham. Lützen føler paa hans Hjerte: det er forbi.
Iken og Lützen søge ind mot hinanden.

Her kan ogsaa Læreren se Skutning, hvor Felix
kommer, efter at de har kysset hin anden og man
forstaaer, at de begge har troet dem Kærlig ved
som et Offer for Felix Skyld, og saa Felix Glad
over, at have faaet sit Lyg tilbage - Han lader
Dr. Lütken, og tager Thee ind til sig - hvorefter
Dr. Lütken, tog afsked somledes, at man forstaaer
at det er midt Gang Thee og Dr. Lütken er hin-
anden. - og begge følger Dr. Lütken ind til

Havnebyen - Dr. Lütken gaar og Thee og
Felix står og ser efter ham - saa kommer
dens lille pige - Felix kysker hende ind til
sig: en usigelig Dybde - Thee ser stadig
efter Dr. Lütken indtil han er borte - saa
vender min sig mod Felix, tager Barnet
ind til sig - og Felix ser lykkelig paa dem
begge - Billedet løser sig.

Davidson

GENNEM MØRKE TIL LYS:

Stk. Nr. 88

PERSONERNE:

Wilhelm Böhme, Fabriksejer.

Ilse, hans Datter.

Felix Saltau, Kemiker.

Dr. Lytsen.

.....

1. Afdeling.

1. I Laboratoriet, der hører til en stor kemisk Fabrik.

Paakl.

Pers. Rekv:

En Del yngre Kemiker er ifærd med deres Experimenter. Blandt dem er Felix Saltau, en ung, køn Mand med energisk Ansigt, lift tung og alvorlig af Naturen. Felix viser sine Kammerater en Del Formler. Hans Ansigt straalere af Glæde og Begejstring. "Hvis mine Experimenter lykkes, siger han, saa vil jeg kunne fremstille et Sprængstof med en hidtil ukendt Eksplosionsstof!" Kammeraterne ryster paa Hovedet og diskuterer ivrigt Sagen.

2. Fabrikerens Have.

Paakl.

Pers. Rekv:

Fabrikerens Böhme's Datter Ilse, en smuk, ung, blond Pige sidder og leger med en lille Hund, da Böhme, en ældre, glatraget Mand med et koldt, myndigt Ansigt kommer. Han standser og taler venligt med Datteren. Klapper Hunden. Gaar saa videre. Han skal inspicere Laborato=

342

rikt.

3. I Laboratoriet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Böhme kommer ind, staar lidt og lytter til Felix ivrige Forklaringer. Gaar saa hen til de unge Mænd. De hilser ærbødigt, gaar hver til sit, medens Felix ivrigt giver sig til at demonstrere den nye kemiske Sættelse for Böhme. Denne nikker velvilligt. "Vi kan gaa over i mit Kontor og tale om Sagen!" siger han. De gaar.

4. Böhme's Privatkontor.

Paakl.

Pers. Rekv:

De kommer ind. Felix viser Böhme sine Formler, som han ivrigt studerer. Ilse kommer ind og lytter til. Felix hilser forlegen og rødmende paa den unge Pige, det er tydeligt, at han elsker hende. Fabriksejeren klapper Felix paa Skulderen:— Fortsæt kun Deres Experimenter, men vær yderst forsigtig, hvis ikke De vil udsætte Dem for Livsfare! Audiensen er endt. Felix trækker sig bukkende tilbage. Ilse smutter ud sammen med ham.

5. Haven.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ilse indhenter ham, da han gaar gennem Haven. Felix vender sig mod hende, hans Øjne straalere af Forelskelse. De tager Plads paa en Bænk. Lidt ubehjælpesom begynder han at tale om sin Kærlighed til hende:— Jeg har længe elsket Dem, Frk. Ilse. Hvis min Opfindelse lykkes, bliver jeg rig, saa tør jeg vel anholde om Deres Haand! Hun ser mut paa ham, han griber hendes Haand og vil føre den til sine Læber, men

hun springer hurtigt op og flygter om bag Bænken. Bryder en Gren af Træet og slaar skælmsk smilende efter ham. Han ser forvirret paa hende, lidt angst for, at han er gaaet for vidt,- skynder sig bort. Hun vinker leende til ham.

6. Laboratoriet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Felix vender tilbage. Kammeraterne spørger ham ud. Felix er adspredt og svarer ikke. De tager deres Tøj og gaar. Arbejdet er endt. Felix gaar sidst.

7. Haven.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ilse sidder paa en Udkigsbænk ud mod Vejen. Hun leger tankefuld med en Del Roser, der ligger paa Havebordet foran hende. Ude paa Vejen ser man Felix og hans Kammerater gaa forbi. De hilser op mod Ilse. Hun betænker sig et Øjeblik, saa griber hún en Rose og kaster den ud til Felix.

8. Paa Vejen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Felix griber Rosen og løfter endnu engang Hatten til Hilsen. Fører med en pludselig Bevægelse Rosen til sine Læber. De andre driller ham godmodigggt

9= Udenfor et tarveligt Hus.

Paakl.

Pers. Rekv:

Felix tager Afsked med sine Kammerater, gaar ind.

10. Felix Værelse.Paakl.Pers. Rekv:

Ret spartansk udstyret. Felix kommer ind. Lægger Overtøjet. Tager Rosen frem ser længe drømmende paa den. Sætter den varsomt i et Glæde. Tager derpaa med stor Iver fat paa sit Arbejde.

11. Et Par Dage senere. Felix første Forsøg mislykkes.Laboratoriet.Paakl.Pers. Rekv:

Felix har fyldt en Patron med det nye Sprængstof. Bøhme og Ilse kommer ind. De taler med Felix. Han siger:-Jeg vil gerne have Deres Tilladelse til at foretage det første Forsøg! Bøhme nikker. Felix forsyner sig med de fornødne Rekvizitter til Sprængningen, elektrisk Ledning etc. Alle gaar.

12. En Mark udenfor Laboratoriet.Paakl.Pers. Rekv:

De kommer. Felix hans Kammerater begynder Forberedelserne, medens Bøhme og Ilse interesseret ser til. Patronen anbringes i noget gammelt Murværk, Ledningen lægges til. Almindelig Spænding. Felix slutter Strømmen. Et tæt, sort Røg slaar ud fra Muren, ellers sker der intet. De andre ler hoverende, kun Felix ser ud som skulde han synke i Jorden af Skam og Skuffelse. Ilse vender sig leende mod ham:- De har blot holdt os alle for Nar! siger hun drillende. Felix ser op paa hende, det sitrer i hans Ansigt:- Der er begaaet en Fejl ved Blandingen. Jeg vil strax gøre et nyt Forsøg. De skal faa at se, at jeg har Ret.....! Han gaar tilbage mod Laboratoriet. De andre følger

langsomt efter.

13. I Laboratoriet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Felix kommer ind. Han gaar med et anspændt Ansigt hen til sit Bord og begynder sine Forberedelser.

14. Udenfor Laboratoriet.

Paakl.

Pers. Rekv:

De andre kommer. Kigger ind og ser Felix ilag med sine Forsøg. De finder det raadeligst af vente udenfor. Böhme gaar. Ilse bliver utaalmodig og gaar ind.

15. I Laboratoriet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Felix staar bøjet over sine Præparater: paa hans Mine ses, at det store Øjeblik er kommet. Med en lille afproppet Flaske i den ene Haand, et Mikroskop i den anden og en Glasplade, hvorunder en Spritflamme brænder, staar han med Øjnene fæstede paa en stor Urskive foran ham. I det samme kommer Ilse ind. Felix ser hende, forvirres ved Synet, og uden at han ved af det kommer han til at hælde et Par Draaber fra Flasken ned paa Glaspladen, - og i samme Nu, han igen vender Blikket mod Præparatet, slaar en skarp, hvid Flamme fra Glaspladen op mod hans Øjne. Han tumler tilbage, fører Hænderne op mod sine Øjne. Ilse løber hen til ham, spørger ham forskrækket ud, tager Hænderne bort fra hans Øjne. Han stirrer hen mod hende, famler i Luften med Haanden. Han er blind, - Synsnerven er lammet. Hun fører ham forfærdet hen til en Stol, bringer ham til Sæde, synker ned foran ham, klamrer sig til hans

~~*~~

18 Haven The Prayer for gas

19 Kontant Jherb the rest of the

19^a Haven —

Knæ, rejser sig, kalder paa Kammeraterne - alle forfærdede ind. Et Par af dem leder Felix ud, Ilse er løbet ud, da Kammeraterne kom ind.

16. Dobbeltbillede.

Ved Laboratoriets Telefon - Hos Fabrikslægen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ilse ringer Lægen op, beder ham komme øjeblikkelig.

17. Fabriksejerens Privatkontor.

Paakl.

Pers. Rekv:

Felix ledes ind, sættes i en Stol. Fabrikens Læge, en yngre, flot Kavaller med et haardt og kynisk Ansigt, undersøger hans Øjne. Han retter sig i Vejret og trækker paa Skuldrene: der er ikke noget at gøre. Felix bliver aldeles fortvivlet, famler efter Lægens Haand, finder den og bønfalder ham under Taarer om dog at hjælpe ham. Men Lægen bliver utaalmodig, tilsidst brutal, river sig løs og gaar. Felix staar tilbage: Man ser, at Lægens Adfærd har gjort et dybt Indtryk paa ham. Ilse nærmer sig ham og lægger trøstende sin Haand paa hans Skulder. Böhme betragter dem mørkt.

18. (Tekst) Nogen Tid senere.

Paakl.

Pers. Rekv:

Böhme staar ved Vinduet og ser ud. Hans Hænder knytter sig i Vrede.

19. Haven.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ilse og Felix kommer langsomt gaaende. Hun har lagt den ene Arm om hans Skulder, mens hun taler fortroligt med ham.

20. Bøhmes Værelse.Paakl.Pers. Rekv:

Hans Ansigt udtrykker en heftig Forbitrelse. Han aabner Vinduet og kalder. Gaar lidt frem og tilbage. Ilse og Felix ind. Bøhme beder Ilse gaa. Hun gaar modvillig. Bøhme meddeler Felix, at han desværre ikke længere kan have nogen Nytte af ham paa Laboratoriet. Tæller en Del Pengesedler op, som han byder ham som Erstatning. Felix er rasende. Men Bøhme beder ham høfligt, men bestemt hen til Døren.

21. Haven.Paakl.Pers. Rekv:

Ilse iler Felix i Møde, da han famler sig frem imod hende. Han fortæller hende alt. Hun er ved at græde af Harme og Sorg. Leder Felix bor

22. Paa Vejen.Paakl.Pers. Rekv:

De faar fat i en Bil, kører.

23. Udenfor Felix Bolig.Paakl.Pers. Rekv:

De kommer, gaar ind.

24. Felix Værelse.Paakl.Pers. Rekv:

Hun leder ham ind. Han sætter sig ulykkelig, strækker bønfyldende Armene ud imod hende. Hun kæmper med Graaden, saa kaster hun sig i et voldsomt Følelsesudbrud til hans Bryst:—Felix, Felix, tilgiv mig,

det var min Skyld! Hans Ansigt lyser op i et lykkeligt Smil. Nogle Sekunder sidder de i øm Omfavnelse, saa frigør hun sig lempeligt og stryger ham over Haaret. "Jeg vil jale med Fader"! siger hun, kysser ham paa Kinden og gaar.

25. Bøhmes Arbejdsværelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bøhme ved sit Skrivebord, da Ilse kommer ind. Han ser forbavset, ærgerlig op. Ilse er i stærkt Sindsoprør. Hun bebrejder Faderen, hvad han har gjort. En heftig Scene. Ilse brister i Graad:- Hans Ulykke kommer over mig! Jeg lo ham ud, da hans første Forsøg mislykkedes. Og det var mig, der forstyrrede ham i hans Experimenter! Bøhme trækker haanende paa Skuldrene. Hunn udbryder:- Jeg elsker ham, Fader. Hans Ulykke er ogsaa min! Bøhme rejser sig forbitret. Griber Ilse haardt i Armen og puffer hende ud:- Op paa dit Værelse med Dig. Jeg vil ikke høre et Ord mere! Han lukker Døren haardt i efter hende.

26. Ilses Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Sen Aften. Ilse har samlet sine Smykker og Værdigenstande i en Haandtaske, har klædt sig i en mørk Rejsedragt og gaar nu hen og tager i Døren: den er lukket af udefra. Hun staar lidt ubeslutsom. Saa skriver hun et Brev til Faderen: Kære Fader! Jeg rejser bort med Felix. Tilgiv mig, jeg kan ikke handle anderledes. Felix og jeg tilhører hinanden, vi vil bære Ulykken sammen. Din Ilse. Hun lægger Brevet paa Bordet, laver sig saa resolut et Reb af ~~Søjlgængen~~Sengelagnet, binder det fast i Vinduet, springer ud og hejser sig ned.

27. Billede udenfor Huset.

Paakl.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ilse fører sig ned, gaar.

28. Hos Felix.

Paakl.

Pers. Rekv:

Aften. Han sidder i Mørke. Det banker, han rejser sig, famler efter den elektriske Lampe tænder. Ilse kommer ind, i sin Rejsedragt, med Haandtasken. Hun nærmer sig: Det er Ilse! Han breder Armene ud, hun kaster sig ind til ham, trykker sit Ansigt mod hans, græder, kysser hans Øjne. Ogsaa han er dybt bevæget.

29. Ilses Værelse, næste Morgen tidlig.

Paakl.

Pers. Rekv:

Det er tomt. Bøhne kommer ind, ser det aabne Vindue, finder Brevet ser Lagnet, forstaar det hele. Staar et Øjeblik stille, som om han kæmpede med sig selv, -men gør saa en voldsom, afskærende Bevægelse: Jeg vil ikke se hende mere.

30. Hos Felix.

Paakl.

Pers. Rekv:

Samme Dag. Ilse bistaar Felix med at pakke hans Sager sammen. En Pige ind med et Brev til Ilse: Hun læser, Min Datter! Vender Du ikke øjeblikkelig tilbage, saa er hjemmet stedse lukket for Dig. Jeg har da ingen Datter mere. Din Fader.

Hun sidder lidt med Brevet i Haanden, stirrer frem for sig. Felix spørger, hvad der er sket. Hun omfavner ham heftigt: -Kom, vi to følges ad! De gaar med deres Rejsetasker.

32 Dagligstuen

Her beskaffet med Maleris
til sin sidde ved Puden

Her gaar ind. Haven for at hende
Barnet

32^a Haven Barnet plukke Blomst

Her kommer, hende hende -

32^b Højlyste Barnet ind til Feltet

31. En befærdet Gade.Paakl.Pers. Rekv:

Ilse leder Felix frem gennem Trængselen. Hen til en Bil,, de stiger op og kører ud af Billedet.

2 Afdeling.Nogle Ar efter.32. En lille beskeden, men smuk og veldyrket Have med et Hus i Baggrunden.Paakl.Pers. Rekv:

Sommer og Solskin over Haven.—I en Havegang sidder et Pigebarn paa 2 Aar og leger med en Træske, en Spand og noget Grus. Fra Huset kommer Felix ud. Han er blevet ældre i de Aar, der er gaaet, hans Haar er graasprængt, og hans Ansigt er furet af kummerfulde Rynker. Hans Øjne ser ligeud for sig, og han gaar langsomt frem, men temmeligt sikkert, uden at famle synderligt: han ved, hvor alting staar. Han gaar hen til en Stol og sætter sig. Han vender Ansigtet op i Solen, nyder Sollyset, der bader hans udslukte Øjne, sidder lidt og smiler. Saa siger han til Barnet: Grethe, pluk en Blomst til Far! Den lille rejser sig, stavrer hen til et Bed, plukker en Blomst og med Træskeen i den ene Haand og Blomsten i den anden, gaar hun hen til Faderen. For at gøre Løjer rækker hun Skeen hen under hans Ansigt i Stedet for Blomsten. Felix, der intet ser, takker alvorligt, tager om Skeen og vil lugte til den. Barnet slaar Hænderne sammen og skoggerleer. Saa lader Felix Haanden synke og lægger Haanden ind mod Øjnene med et smertefuldt Udtryk.

33. Et lille Køkken.Paakl.

33^a Haven

Finner, Barnet Komme mit Satter sig

33^b Gafptu Ili Satter Bow

Paakl.

Pers. Rekv:

Ilse staar ved Komfuret og rører i en Gryde. Hun er tarvelig at se til: klædt i almindeligt Køkkenforklæde,- og hun ser overordentlig træt og trist og bekymret ud med forgrædte Øjne. Men hendes Ansigt har bevaret sine smukke, klare Træk. Hun holder Maden op og gaar ud med den.

34. I Haven.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ilse kommer frem i Døren og kalder. Felix rejser sig. Barnet løber hen og tager ham i Haanden, men han vrisser og trækker den til sig: han kan godt gaa alene.

35. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Felix har lige sat sig. Ilse tager en Serviet og vil binde den om hans Hals. Han river den vredt til sig: det behøves ikke! Hun sukker resigneret og gaar hen og retter an. Lidt efter kommer Felix til at vælte Tallerkenen ned over sig. Ilse ryster fortvivlet paa Hovedet, gaar hen og søger at tørre hans Nøj rent. Barnet spiser roligt videre: det er vant til den Slags Optrin.

36. Daglistuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ilse, Felix og Grethe kommer ind. Felix sætter sig i en Stol,- han er plettet og sjusket. Han rækker Haanden henad Ilse til, hans Ansigt er bedende: Giv mig et Kys, Ilse! Hun nærmer sig sky sammen med den lille; han famler efter hendes Haand for at trække hende ned til sig,

men hun skyder Barnet frem foran sig, saa at han tager om det i Stedet for. Da han mærker det, skubber han heftigt Barnet bort og vender sig mod Ilse, fortvivlet og anklagende. Famlar sig ud af Stuen.

37. Felix Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Felix ind, ligger sig sammenkrøbet i en Sofa. Ilse kommer ind og gaar hen til ham. Hun siger: Lad os forsøge endnu engang med en Læge! Han ryster paa Hovedet. Men hun bliver ved sit: Lad os prøve Dr. Lütsen, Øjenspecialisten! Men han slaar ud med Hænderne: Han er altfor dyr! Og kan kan heller ikke hjælpe mig! Han begraver Hovedet i Puderne. Ilse staar lidt og betænker sig. Men saa sætter hun sig ved Skrivebordet og giver sig hurtigt til at skrive et Brev.

38. Dr. Lütsens Konsultationsværelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Lütsen er tilstede. Han er ca. 30 Aar, en smuk Mand med et klogt Ansigt, varme Øjne og et indtagende Smil. Et Brev bringes ham. Han bryder det og læser: Højstærede Hr. Doktor! Jeg æder Dem saa inderligt jeg kan om at komme og se paa min Mands Øjne. For et Par Aar siden blindedes han af en kemisk Explosion. Vi har ikke gaaet til Dem før, fordi vi var bange for, at vi ikke kunde betale Deres Honorar, men nu tvinges vi dertil, fordi hele vort Hjems Lykke staar paa Spil, hvørs han ikke kureres. Og De er den eneste, der kan hjælpe ham.

Deres Ilse Saltau.

Lægeh smiler velvilligt og nikker.

39. Daglistuen hos Felix.

Paakl.

Pers. Rekv:

Felix sidder i en Stol - pudset og barberet, - men han ser mærk og uvillig ud. Ilse gaar om i Stuen; hun har pyntet paa sin sorte jævne Kjole med en hvid Krave og hun er smuk af Iver og Spænding: de venter Lægen. Dr. Lützen kommer ind med en lille Taske i Haanden. Han hilser venligt paa Ilse og giver sig til at undersøge den stadig modvillige Felix' Øjne med et Oftalmoskop. Da han er færdig vender han sig om mod Ilse; han er tilfreds. Han siger: Øjennerverne er ikke dræbt, kun lammet. Deres Mand maa gennemgaa en Kur paa et Par Maaneder, saa vil han sikkert komme til at se igen. Ilse straalte af Glæde, løber hen til Felix, der ogsaa smiler i Haab, og med begge Hænder takker hun Doktoren. Han giver hende nogle Anvisninger om ~~Brugen~~ Brugten af de Ting, han tager op af sin Taske, og Lysforholdende o.s.v., binder et Bind om Felix Øjne, gaar.

40. Ved Havelaagen udenfor Huset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ilse kommer med Lægen. Hun spørger ham ud, han svarer. Man ser paa hans Øjne, at han finder hende smuk. Saa hilser han: Jeg kommer foreløbig hver Dag, - og gaar. Hun staar og ser efter ham.

41. Felix Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Det ligger hen i Tasmørke, fordi Gardinerne næsten er trukket helt for. I Sifaen ligger Felix med Bind for Øjnene. Ilse ind, sætter sig i en Stol, oplyst af den smalle Solstrøbe, der trænger ind, hvor Gardinerne mødes. Hun begynder at læse for ham i en Bog, - men lader saa Bogen synke og ser frem for sig med et lykkeligt Smil. Hvorfor læser du Ikke? spørger han. Hun stryger sig hen over Panden og giver

sig igen til at læse.

42. Nogen Tid efter.

Dr. Lütsens Konsultationsvareelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Dr. Lütsen ved sit Arbejdsbord. En Pige melder Ilse. Pigen gaar, Ilse ind. Dr. tager meget glad imod hende, spørger hende ud om Felix. Hun sætter sig og fortæller sørgmodigt om Felix (man maa her forstaa paa begges Spil, at en stærk Følelse hvert Øjeblik er ved at tage Overhaand, men stadig bekæmper de den begge). Ilse rejser sig omsider for at gaa, han tager hendes Hænder, ser hende ind i Øjnene, hun sænker Hovedet, ligesom hun ikke kan udholde hans Blik, han bøjer sig ned og kysser hendes Hænder. Man ser ligesom et Øjebliks Lykke glide hen over hendes Ansigt, men hun betænker sig og tager blidt Hænderne til sig. Han gaar hen i et Medicinskab og tager en Flaske og giver hende, hvorpaa hun tager Afsked med ham.

Efter at Ilse er gaaet, sætter Lütsen sig, og man ser paa hans Ansigt en Mands hæderlige Kamp for at tvinge det ned, som er ved at tage Magten fra ham.

43. Daglistuen hos Felix.

Paakl.

Pers. Rekv:

Felix sidder i en Stol med Bind for Øjnene. Ilse kommer ind, Felix, som hører hende komme, strækker sin Haand ud mod hende. Hendes Ansigt har et fortvivlet Udtryk, men hun tager sig sammen, og Resignation og Medlidenhed breder sig over hende, hun gaar hen og begynder at løse Bindet af Felix.

44. Ved Havelaagen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ilse staar og ser ventende henad Vejen. Hun har en ganske jævn lys Sommerkjole paa, men hun har Roser i sit Bælte og hendes Ansigt straa-
ler af Kærlighed. Hun vinker med Haanden, - et Øjeblik efter kommer Dr.
Lütsen frem til Laagen. Ogsaa hans Øjne lyser af Forelskelse, men
han er mere behersket end hun. Han hilser og kysser hendes Haand.
De gaar ind sammen.

45. Felix Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Gardinerne er nu trukket fra, og der er lyst i Rømmet. Felix sidder
paa Sofaen, han har stadig Bind for Øjnene. Han hører Stemmer, han
smiler og rejser. Døren gaar op, og Lütsen kommer ind sammen med Ilse.
Da Felix hører dem i Stuen, strækker han glad sine Hænder ud imod
dem: "Er I der, I kære Mennesker! Hurtigt tager Ilse sin Haand bort
fra Lütsens Skulder, og de staar et Øjeblik alvorlige, ligesom skam-
fulde. Men saa gaar Lægen hen og undersøger hans Øjne. ^{Ham op. til mig, og} "Om nogle faa
^{Jeg vil kunne helbrede Dem med en Operation} Dage vil De kunne se igen!" siger han. Felix trykker taknemlig Lægens
Hænder. Lægen unddrager sig lidt skamfuld hans Taksigelser. Ilse
følger ham ud.

46. Haven.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ilse og Dr. Lütsen kommer. Alvorligt samtalende. De tager Plads paa
en Bænk. Han tager hendes Hænder: - Jeg er kommen til at elske Dem,
Frue. Bryd med Deres Mand, og følg mig. Naar han faar sit Syn igen,
har han Dem ikke saa stærkt nødig! Ilse ser ned. Hendes Bryst bølger

48 Operat

49 Vent

49 a Op

49 B ~~Vent~~

De kon in, salt, g,

48 Operat

= 49 Ventverelsi

49 a Operatortue

kan konn, hnd = 49 b Ventverelsi

50 Operat

= 51 Ventverelsi

52 operat

47. Udenfor Dr. Lütsens Klinik.

Paakl.

Pers. Rekv:

Næste Dag. Ilse kommer gaaende med Manden til Klinikken. De lukkes ind.

48. Operationsstuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Dr. Lütsen gør istand til Operationen .

49. Venteværelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ilse og Felix lukkes ind af Tjeneren Dr. Lütsen kommer. Han hilser hjerteligt på hende, fører Felix ind. Ilse trykker angst Haanden mod Brystet, da Døren har lukket sig efter dem.

50. Operationsstuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Doktoren begynder Operationen.

51. Venteværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ilse staar angst lyttende ved Døren.

52. Operationsstuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Operationen er endt. Lütsen ^{betrakter} ~~betyder~~ Felix med en tilfreds Mine. Saa lægger han et Bind om hans Øjne. Kalder Ilse ind: Operationen er lykkedes over al Forventning! siger han. "Deres Mand vil sikkert

faa sit Syn igen! Ilse takker ham bevøget. Han vender sig tavs mod sine Instrumenter. Ilse og Felix gaar.

53. Udenfor Kliniken.

Paakl.

Pers. Rekv:

Felix og Ilse gaar bort.

voldsomt. Saa frigør hun sig blidt. Ryster paa Hovedet. Nej, hun kan ikke. Hendes Plads er hos Felix. Lægen rejser sig skuffet. Saa gaar han langsomt bort. Hun gaar ind.

47. Daglistuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun kommer ind. Kaster sig hulkende paa Knæ og folder Hænderne i dyb og inderlig Bøn:- Herre, led os ikke i Fristelse! Idetsamme kommer Grethe ind med Faderen i Haanden. De ler og er glade begge to. Ilse rejser sig og lægger sin Arm om Felix Skulder. Han smiler lykkelig.

54 ~~48~~. Densidste Dag.

Dr. Lütsens Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Dr. Lütsen sidder fordybet i Tanker. Han ser Ilses Billede for sig. Saa rejser han sig tungt. Samler sine Redskaber og gaar.

55 ~~49~~. Daglistuen hos Felix.

Paakl.

Pers. Rekv:

Felix sidder i en Stol, han har endnu sit Bind for Øjnene. Ilse og Dr. Lütsen kommer ind og gaar hen til ham, de er meget alvorlige. Felix rejser sig glad. Lütsen undersøger hurtigt hans Øjne. Nikker til Ilse: Ja, han er helbredet. Spænder en mørk Øjenskærm fast om hans Pande og trykker ham ned i Stolen: Bliv nå der, til jeg kommer igen! Gaar ud med Ilse.

56 ~~50~~. Haven.

Paakl.

Pers. Rekv:

Lütsen og Ilse sætter sig paa Bænken. Han ser spørgende paa hende. Hun ryster sørgmodigt paa Hovedet:- Aal Gud jeg holder af Dem men jeg maa blive hos min Mand! Hun græder. Han lægger trøstende Armen om hende.

~~5751.~~ Daglistuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Felix tager forsigtigt Skærmen fra Øjnene. Han kan se. Henrykt ser han sig om. Grethe kommer løbende. Han tager Barnet i sine Arme og kysser det heftigt:- Kom lad os gaa ud til Mor! siger han. Tager Barnet ved Haanden og gaar.

~~5852.~~ Haven.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ilse og Dr. Lütsen sidder paa Bænken. Hun lytter og rykker sig bort fra ham. Grethe kommer løbende:- Mor, Mor, Far kan se! siger hun. Felix kommer henimod dem med udbredte Arme. Ilse møder Doktorens Blik, rækker ham Haanden og siger bevøget:- Jeg har delt Ulykken sammen med min Mand. Det er min Pligt at leve Livet med ham! Hun gaar med Barnet hen til Felix, der ude af sig selv af Lykke tager hende i sine Arme. Løgen ser en Stund paa dem,msaa gaar han langsomt bort.

+++++

10

21

27

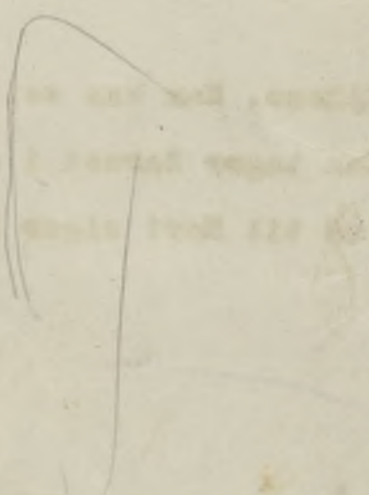
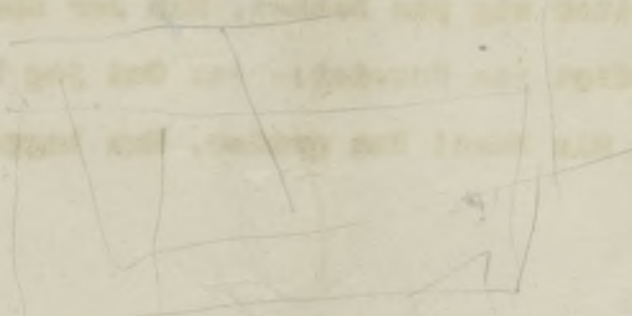
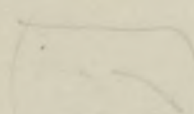
30

26

29

33

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Handwritten signature or initials, possibly 'J. H. ...'